

stærke Ytringer, men jeg skal indskrænke mig til at nævne denne ene. Naar dette nu er bitterligt, og man da seer, at dette Blad, ved at optage franske Artikler, begynder at virke særligt i Ulandet, og man iforveien veed, hvorledes bestoværre en stor Deel af Ulandet dømmes om vor Forfatning her hjemme, og man seer, at Regjeringen under sit Segl sender dette Blad omkring i Verden, da er det efter min Mening fuldkommen begrundet, at man retter saadanne Spørgsmaal til Ministeriet som det, der i denne Anledning er fremsat. Nogen Betydning maa dog denne Omsendelse under Regjeringens Segl tillægges, og kan den have nogen anden Betydning end den, at der deri ligger en indirecte anbefaling af dette Blad? Hvad maa Enhver, der modtager et saadant Blad under Udenrigsministerens Segl, antage for Hensigten dermed uden netop at anbefale det? Skulde han virkelig troe, at vor Udenrigsminister var en saadan Mand, der vilde sende et Blad ud for at misrecommandere det? Det vil dog vel Ingen falde paa at troe. Det er altsaa efter min Mening fuldkommen begrundet, naar man her i Rigsdagen spørger Ministeriet, om det vil gjøre det samme for ethvert andet Blad, der begynder paa noget Bignende, som det har gjort for dette Blad; thi derved faaer Regjeringen Velilighed til at frigjøre sig for en stor Deel af de Behreidelser, der ellers kunde rettes imod det for Forsendelsen af dette Blad. Det var jo ogsaa, efter hvad vi have hørt af den ærebe Rigsdagsmand, i Ministeriets velforstaede Interesse, at denne Sag blev bragt paa Bane, som har foranlediget de omhandlede Ytringer, og der var altsaa en god og vægtig Foranledning til at bringe Sagen for.

Det næste Spørgsmaal for mig er det: Ere de Ytringer, der her ere faldne, fremkaldte uden nogensomhelst Foranledning fra den Vedkommende, der nu vil drage Rigsdagsmanden til Ansvar? Efter min Formening ligger der i det, som jeg allerede har bemærket, at det er saa faare langt fra, at Vedkommende ingen Foranledning skulde have givet, at det snarere forekommer mig, at han, naar man vilde udtale sig, har givet Foranledning til at dømmes langt strengere. Det forekommer mig, at denne

Dom ligeoverfor den Foranledning, der fra dette Blads Side er givet, er saa mild, at det har indret mig meget, at den ærebe Redacteur har villet søge om Tilladelse til at fagsøge Rigsdagsmanden derfor; thi han er ikke den Mand, der selv bruger milde Udtryk, han er ikke den Mand, der bruger saadanne Udtryk, at han, overfor stærke Udtryk fra den anden Side, med stor Ret skulde kunne vente at blive anseet som den, der var forurettet og krænket. Jeg mener derfor, at dersom vi i et Tilfælde som dette, hvor Forholdet efter min Formening ligger saaledes for, som jeg har udtalt, ville indrømme en saadan Saggivelse, saa udsatte man sig for det Første for, at man her i Thinget vilde lægge Baand paa Ytringsfriheden i en Retning, der ingenlunde var ønskelig, og for det Andet udsatte man sig for, at man, naar man kom til at streife ind paa Spørgsmaal, der vedrørte en eller anden Person eller et eller andet Selskab eller hvadsomhelst, strax vilde faae Andragender om at give Tilladelse til at drage vedkommende Rigsdagsmand, der havde udtalt sig saaledes, til Ansvar. I de 11 Aar, vi have haft vor frie Forfatning og haft Debatter her, have vi ikke været fri for stærke, hæftige og lidenskabelige Udtryk, men vi have dog hidtil været forsaarede for at modtage Andragender af den Slags udenfor Rigsdagen. Lad os ikke uden stærke, paatrængende og ghibige Grunde gjøre den første Begyndelse til, at noget Saadant skulde skee igjen, skulde blive mere almindeligt i Fremtiden.

Jeg maa forøvrigt ligeoverfor Alt, hvad der ellers er fremsagt, forbigaae, hvad jeg ellers kunde have at sige, da jeg i denne Sag ikke ønsker at sige Mere, end jeg anseer for absolut nødvendigt, og jeg vil derfor ikke omtale Noget af hvad der fra flere ærebe Talere er fremkommet, alene med Undtagelse af eet Punkt, og det fordi den ærebe Rigsdagsmand, der udtalte det, syntes at ville rette en Anklage imod mig i denne Anledning; det er Rigsdagsmanden for Ribe Amts 2den Balskreds (H. Hage), hvortil jeg sigter. Han sagde i Løbet af sit Foredrag, at man ved at nægte Samtykket, meget let vilde fremkalde Splid mellem Pressen og Rigsdagen, til hvilken Ytring jeg i Forbigaaende